

af Ingeniørregimentets Kaserneetablisserment et Beløb af 250,000 Kr., og til Opførelse af et nyt Kaserneetablisserment for Gardehusarregimentet 75,000 Kr., og at disse Poster ikke bleve paatalte af Statsrevisionen, uagtet de ikke vare bevilgede eller kun bevilgede ved særlig Lov, støttet til § 28 paa Finansloven. Hele den Stilling, § 28 indtager paa Finansloven, er jo af en særlig Natur. Ærede Medlemmer ville erindre, at Paragraffen er kommen derind ved et Kompromis, men den kan dog ikke benyttes saaledes, som Krigsministeriet syntes at antage. Selv om § 28 imidlertid har den formodede Gyldighed, vilde det alligevel ikke nytte noget, naar Ministeren oplyser, at det er efter gammel Praksis, at Krigsministeriet anvender Penge, der kun ere bevilgede ved særlige Love. Der findes jo her i Landet ikke andre Bevillingsmaader end de, der ere omtalte i Grundloven, hvilket jeg straks i en anden Forbindelse skal komme tilbage til, og enten et Beløb er foreslaaet ved særlig Lov eller ikke, er det nødvendigt, at Krigsministeriet bøjer sig for Skik og Brug og søger Beløbet bevilget for det Aar, hvor der er Brug for det, og det var ikke Tilfældet her. Statsrevisionen har bemærket, at man havde fundet det rettest, om dette Beløb var opført paa Tillægsbevillingsloven for 1900—1901. Udvalget har ment at maatte skærpe det lidt og fremsætter den Bemærkning, at den anvendte Fremgangsmaade fra Krigsministeriets Side ikke kan billiges.

Som Indledning til disse Punkter findes nogle Bemærkninger af Udvalget vedrørende en lille Kontrovers i Landstinget ved Behandlingen af Statsregnskabet, idet der er nogen Uensartethed i den Maade, hvorpaa Kultusministeriet affatter sine Regnskabsanmærkninger. Tage vi saaledes Statsregnskabet, finde vi paa § 26 IV. en Anmærkning, der lyder saaledes: „Det uanvendte Beløb vil blive optaget paa Forslag til Lov om Tillægsbevilling.“ Paa næste Side lyder en tilsvarende Anmærkning saaledes: „Det uanvendte Beløb vil senere komme til Udbetaling.“ Dette ser lidt underligt ud. Naturligvis er den første Redaktion den rigtige. De Ord „det uanvendte Beløb vil senere komme til Udbetaling“ kunde Statsrevisionen være berettiget til at forstaa saadan, at Regeringen vilde tage disse Beløb og udbetale dem, for saa vidt de have været bevilgede et Aar; uden at søge dem genbevilgede. Noget saadant har selvfølgelig ikke været Ministeriets Mening, her foreligger natur-

ligvis kun en uheldig Redaktion af vedkommende Regnskabsanmærkning, og Udvalget mener derfor, at det vilde være ønskeligt, om Ministeriet passede paa at faa Ensartethed i Redaktionen af sine Anmærkninger. Samtidig har det haft Lejlighed til at undre sig over Snæverheden af Statsrevisionens Arbejdsmetode, idet den har vidst, at disse Udgifter ere søgte genbevilgede og ogsaa ere genbevilgede, saa at der ikke var synderlig Anledning til at paatalte selve Beløbets Udbetaling, om end den Formulering, Ministeriet har givet Anmærkningen, burde paatales.

Et andet Punkt af lidt videre Rækkevidde er følgende, som er omtalt i Betænkningen. Det er ligeledes Kultusministeriet, som uden for Budgettet har taget til Udgift ifølge Decision. Atter her gør jeg opmærksom paa, at der findes ikke andre Bevillingsmyndigheder end de, der ere omtalte i Grundloven, og Decision er ingen Bevillingsmyndighed. Men Sagen forholder sig formentlig saaledes, at der sidder ved hver af de lærde Skoler en eller anden gammel Adjunkt eller Overlærer, som skal have en lille Indtægt ved at besørge Skolens Regnskabsvæsen. Nu faar han en eller anden Skrivelse fra Decisor, og lidet kendt, som han maaske er, med konstitutionelle Former, fører han Beløbet til Udgift, uden at han anmoder Ministeriet om at søge det bevilget først. Naar man har paatalt det, er det, fordi den Slags Udgifter under Ministrene Høring og Rump bleve almindelige. Det er almindeligt at finde den Slags Bemærkning som: „uden for Budgettet“, „efter Decision“, „endvidere“ osv., saaledes at Grænserne ganske falde bort. Fra den Tid, særlig fra den Rumpske Tid, men ogsaa fra Hørrings Tid, er der enkelte svage Skygger tilbage paa Statsregnskabet, og deriblandt navnlig, at man tager et Beløb til Udbetaling, uagtet det ikke er bevilget.

Til Statsrevisionens Betænkning er knyttet et Regnskab over Aandssvageanstalterne. Ligesom Statsrevisionen har behandlet dette mere kortfattet og lemfældigt end tidligere, rimeligvis af Hensyn til den Overgangsperiode, hvori Anstalten befinder sig, har Udvalget ogsaa ment i Aar at kunne forbigaa en nærmere Drøftelse af disse Anstalters Forhold. Men det er ikke af Mangel paa Interesse, at Regnskabet er behandlet mindre omhyggeligt end tidligere. Det er blot af Hensyn til den Overgangsperiode, i hvilken Anstalten befinder sig.